

ԲԱՆԱՍՏԵՂԵԱԿԱՆ

Մ Օ Ր Ս

Սօսիի շուրթն դեռ կը նըսիս դուն,
Կարծես թէ երէկ, կարծես թէ այսօր,
Թոյլ խորութենէն մայր փու մագերուդ
Կը բըխի դէմդ ուրիշ աշխարհի
Հանապարհ առած լուսնի մը հանգոյն:

Այն հին օրերու ներմակ խորհուրդին,
Դուն բոցը կապոյս ու չըսուած աղօթք,
Ու կ'ըսեն թէ մայր աչքերուդ համար,
Կանթեղներ ինչպէս մեր գիւղի ժամին,
Հայրս կ'առնով գընաց աշխարհէն:

Բայց դուն աւելին ես ինծի համար,
Հօրմէս, բոլորէն. քեզմով կը բացուի
Ինծի իմ անցեալ, ու քեզմով ներկան
Կ'երկարէ իր ձեռք, առաջնորդելու
Զիս անդունդներէն նոր գագաթներու:

Սօսիի շուրթն դեռ կը նսիս դուն,
Եւ ներկայութեանդ յաւերժական
Մըսածումին մէջ լոկ կրնամ ըզգալ,
Խոստումն օրերուն, ու մըսեմութիւնն
Հեռու եւ մօտիկ բոլոր բաներուն:

Համբան անկորուստ իմ խեղճ հոգիին,
Ու մութ պողոտայ՝ ուր մենք կը մենեմ
Երբեմն՝ արցունք, երբեմն՝ ժրպիտ,
Բայց չըզիսնալով թէ ո՞ւր կը յանգին
Սիրերը մարդոց անդունդէ անդունդ:

ԵՂԻՎԱՐԴ